

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Feria q[ui]nta post d[omi]nica[m] tertia[m] in q[ua]dragesima. Textus
eua[n]ge. Luc[e]. cap. iij

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

Feria. V. post do. III. quadra.

mala facta. Unū subdit (homicidia: adulteria: fornicatioes: furta: falsa testimonia blasphemie. Hec sunt q̄ coinqnante boicē) corā deo (Nō lotis aut manib⁹ māducare nō coinqnare hominē) corā deo siue spiritaliter. In hac pre est documentū q̄ dia bol⁹ nō est q̄ immittat in nos malas cogitationes, i. malos q̄sensus: quis possit inflamare q̄cupiscentiā et possit malas representationes et apparitiones immittere, et h̄ habet. i. ii. q. lxx. de malo. q. iii. articul. iii. Hiero. Arguedi sunt ex hac sententiā q̄ cogitationes a diabolo immitti putari: et non ex propria innasci voluntate. Diabolus adiutor esse et incētor malorum cogitationum pōt: auctor esse nō pōt. Si at sp in insidijs positus leue cogitationis nostraz scintillam suis fomerit infiamauerit: nō debemus opinari eū q̄s occulta cordis rimari: sed ex corpore habitu et gestib⁹ extimare qd̄ versemus intrinsec⁹. Clerbi grā Si pulcrā mulierē nos crebro viderit inspicere: itelligit cor ab oculis vulneratu. Hec ille.

Feria q̄nta post dñicā tertias
in q̄dragesima.

Textus euāge. Luč.ca iiiij

Orgens Jesus de sy-

f nāgoga itrouuit in domo Simonis Socer⁹ aut simonis tenebat magnis febris. Et rogaerūt illū p ea. Et stans sup illā imperauit febri. et dimisit illā. Et continuo surgēs ministrabat illis. Lū sol aut occidissim omnes q̄ habebat infirmos variis langorib⁹ ducebant illos ad eū. At ille singulis man⁹ imponēs curabat eos. Exibant autē demonia a multis: clamantia et dictētia: quia tu es filius dei. Et increpās nō sinebat ea loqui: quia sciebat ipsius esse christū. Facta autē die: regres susibat in desertū locū: et turbe requirebant eū. Et venerūt

vsq̄ ad ipsum. et detinebat eū ne discederet ab eis. Quib⁹ ille ait Quia et alijs ciuitatib⁹ oporet me euāgelizare regnum dī: qz̄ iō missus sum. Et erat p̄dicans in synagogis galilee.

Orgens Jesus de

f synagoga zc. Luč.iij. In p̄ senti euāgelio rāḡ in tria pū cta: que sūt Specialis liberatio. Uniuer salis curatio: et Spiritualis p̄emplatio.

Quantū ad primū rāḡ specialis libe ratio quā fecit ch̄is circa sociū Simōis i capharnaū cū dī! Surges ielus d̄ synago ga: in q̄ mirāda fecerat. i. demoniacū libe rādo (introiūt i domū simōis) fm̄ Lbry: ut recipet corpore refectionē. Lz̄ aūt petr⁹ esset de bethaida: tñ ut dī mḡ hist. potu it haberg domū i capharnaū rōe vxoz sue (Socer⁹ aut̄ simōis tenebat magnis febribus et rogaerūt illū p illa. Et stans sup illā impauit febri et dimisit illā). f. stat. Unū se quis et continuo surgēs ministrabat illē) et i h̄ appauit miraclē. Lz̄ ei illa ifirmitas fuiss̄ fore curabilē a natura: nō tñ erat isto mo curabilē fm̄ Lbry. et Hiero. ut subito fortis surgerer. Jō miraclm fuit h̄ q̄ ad faci endi modū: n̄ qd̄ rē factā. Unū dī glo. q̄ sanitas q̄ dī cedit ipso rotā sūl̄ redit. Enī obhīcī: qz̄ Dat. viij. dī: q̄ cee⁹ i cō ocul ch̄is expuit pmo v̄t̄ hoices q̄s arbores ambulātes: et postea iterū ipsois māib⁹ ce pit clare videre: rindet qdā q̄ dictū h̄ gl. est v̄ez solū aliqui s̄ h̄ nō v̄l̄. Et intēdūt ut mihi vider̄ q̄ tē ē h̄ glo. qn̄ n̄ apperet miraclm nisi sanitas subito rediret: ut i p̄posi to d̄ ista febre: sec⁹ i ceci illūnatoe: qz̄ siue stati siue n̄ stati fiat ē miraclosa evidēt: cū natura h̄ nō possit nec subito nec maḡ p̄ficere. Est at i hac pre documētū in sensu morali. Ista ei mīlier febicitas moralē ē aia peccatix q̄ n̄ p̄t moueri ad bene opādū: et bz̄ palatiū ifectū ad gustādū dulcia. i. dīng q̄ ei vidēt amara. Hec debzdū ch̄is ipat febri. i. vocat a petrō stati surgeb̄ et ministrare chzo: alioqñ ifirmitas faciet p̄ fecut̄: et d̄ petrō cadet i petrī. Prio qz̄ petrī est p̄derosum. Scđo qz̄ petrō exēcatus

r 2

Tractatus

II

est ut alter Samson peditis capillis. t. gra
zia et fortitudo in quibus erat sua fortitudo. et con-
secutus est ad lucrum detrahens illud
dum. Et tertio quod petra sunt concreta. quod au-
tumna trahit ad rapinam. gula ad luxuriam. et
sic de aliis. Est etiam in hoc quod dicuntur alio-
rum gasse ista documentum morale: ut pec-
catores quod habent iustos pro rogatis: quod
ipso de 2 gratiis merent alios peccatores venientia in
terdui et ipsi petrati. Hiero. lug. Dat. Do-
minus saluator. agat: modo pleroque curat ego/ /
ros: omnibus se protra peccatorum quoque passi-
ones super pacem annuere fidelium. et ea
quod ipso minime in se intelligunt: vel intellecta
dare vel non intellecta dimittere. Hec ille.
Et vide innuerit quod ista mlier excessu me-
tis ac frenesim ab infirmitate pataretur.
Sachar. xiiij. Que sunt plage iste in medio
manuum tuarum? Et tertio quod ille manus ex-
suppositio mortuorum suscitabatur. Dat ix.
Filia mea mortua defuncta est: sed venui ipso
ne manu regi. Et quanto quod eas petrum appre-
hensum erupit chrus de naufragio. Dat.
xvij. Et quanto quod tactu manus auriculam
abscisam restituit seruo pontificis. Luce
xxij. Et sexto: quod ex suaz manus crucifigi
one diabolum praefrauit. Job. xxvj. Obstetri
cantem manu eius eductus est coluber tor- /
tuosus. s. de cordibus fidelium. Et septimo quod
ex palpatore vel inspectio Thomam incre-
dulam credere fecerit. Jo. xx. Nec mirum
erat organa deitatis (Exibatur autem demo-
nia a multis) ad imperium chrus: quod ex sua p-
sona impabat eis. Unus et unus Dat. de

Quantū ad secundū tangit vniuersal' curatio infirmoz: cū dī. (Cū sol aut occī disser oēs q̄ habebat infirmos p̄tis lā/ guoribz: ducebāt illos ad eū) S̄z q̄r ex/ peccauerūt solis occasū. Ad hoc dī Ōig. q̄ hoc īdō fuit: q̄r verecūdabant in die. v̄l q̄r timebāt phariseos. v̄l q̄r de dī intē et erāt circa alia. v̄l q̄r putabāt q̄ cū esset sabbatū. sanare infirmos esset illicitū nisi trāfacta die. Et hanc vltimā rōem affigēt etiā Theo. addens q̄ in h̄ apparere turba rū deuotio q̄ ab incōmoditate tēporis nō repellebant. Imo dī btūs Dar. q̄ tota ciuitas erat cogregata ad ostiū. At ille sin-
gulis man⁹ imponēs durabat oēs) Brūs Dar. dicit q̄ curauit multos: no q̄si ve/ rt dicere q̄ aliquis nō curauit: h̄zq: curauit oēs in fitate. vt dī Lucas: cū enīc mil-
ti. vt dī Dar. Hic notar Gorra insa/ niā iudeoz: q̄z tū nolebāt ch̄zum habere vt deū: debiūsſent tū eū sustinere vt medi-
cū sanante oēm infirmitatē. Apparet etiā negligētia nr̄a: q̄ illi erāt magis soliti du-
cere ad tēlū suos infirmos in corpe q̄ nos infirmos nr̄os in mente. imo aliqui a ch̄o prauis p̄silij retrahūt: vt pote suadendo ne q̄s intret religione z h̄mōi: p̄tra illō p̄ uer. iiij. Noli. phibere benefacere illū q̄ p̄t
Apparet etiā vīr⁹ manū ch̄zī q̄ ex luctu omnē morbū curarent. Pro q̄ nō sa-
ta q̄ man⁹ ch̄zī appaz̄tūs līnīa p̄tio
i morboz curatiōe vt dīctū ē Scđo q̄ ex sua p̄missione obstupecere p̄phetam fecit.
q̄ mirabant dīcerēs: q̄r in p̄tē spiritibz immūdis impat: z obediūt ei (clamantia z dīcentia: q̄r tu es filius dei.) Nec r̄ ista fessio fidei a diabolo v̄l s̄līs erat deo/ gta: q̄r nec p̄p̄t dei amoē facta: h̄z alīq̄ ma-
lo finēputa timore maioris penē: vel vt ch̄zī p̄ inanem glīaz eleuaret si poss̄. Si
cūt aut̄ dīcit Beda: diabol⁹ vīdēs ch̄zī
iētūno fatigāti: vez̄ hominē intellexit. h̄z
q̄r tētatio nō p̄ualuit: vīru dei fili⁹ cēt di-
bitabat. Aunc aut̄ p̄ signoꝝ potētātē v̄l in-
tellexit v̄l port⁹ suspicāt⁹ est esse filiū dei.
Nō q̄ ideo iudeis ei⁹ crucifigere p̄suasit:
q̄r ch̄zī siue dei fili⁹ nō esse putauit: h̄zq
se morte illī nō p̄uidit esse damnandum.
De hoc em̄ mysterio dī apl̄s: q̄r nō p̄ci-
pū būr⁹ seclī cognouit. Si em̄ coguissent
nunq̄ dñm glie crucifixiſſent. Hec illē.
Qui nō auder asserere diabolū coguisse
ch̄zī deitatē: sed magis declinar ad hoc vt
suspicioꝝ diabol⁹ loqref. Igīk fm̄ sancti
Tho. vita est q̄ diabol⁹ ista dicebat per
picturas v̄l tētatiū. Ut r̄ūtū nō cog-
nit certe q̄ esset dei fili⁹ p̄ naturā vīzq̄ ad
ch̄zī passione. Scīuit aut̄ eū esse christū:
vt dīcit hic btūs Lucas. Dicit aut̄ Nico-
de lyra sup̄ isto passu Dar. i. q̄ diabolus
nunq̄ cognouit eū esse filium dei vīzq̄ ad
mortē: z ramē idem tenet q̄ a principio
pharisei hoc cognouerūt contra sacerdotū
Tho. est mirabile q̄ isti meli⁹ a principio
cognouerūt illum q̄ magister eoz: z pag-
ter diabol⁹ in tota vita ei⁹. Gide de b̄ do

Fer. v. post do. iii. in quadra.

minica pma in qdragesima. Et hz Beda videat dicere q in passione cognovit euz esse deū. tñ h nō dt: s̄ pba ei⁹ fcere videt⁹ q erat ypler⁹. Et de facto in passione vi⁹ dens ordinē ei⁹ et patiam ch̄i t sc̄is pa tres exultantes in limbo: voluit eā impedi re: vt m̄ḡ hist. testif: qz sc̄ magis declinat ad hac partē q de⁹ esset: vel q erat p̄plexus t partē securiorē eligere volebat. Sc̄i p̄o egressa ania illa scria de corp⁹ q gineco atq; deifico: cognovit cui dīaholus (Et incr̄p̄as nō sinebat ea loq: qz sc̄ebat ei esse ch̄m) Chrys. Nō em̄ decebat ch̄i mysteriū lingua feda publicari. Nec ille. Vel fm Theo. qz nolebat accedere inuidiā iudeoz ex h̄ q ab oīb̄ laudaref. Un̄ fm Beda etiā ipi apli p̄cipiunt reticere d̄ illo qn̄ cū viderūt in trāfiguratiō glori⁹ osim: ne diuina malestare publicata passio differret. Sed p̄tra roem Chrys. arguit q: Dar. ix. noluit q phiberef ecclesio dei monū ei q no crat ⁊ discipul⁹. Un̄ Pbi⁹ lipp. q. Sine ⁊ occasiōne sive p veritate an nūcet ch̄is: hoc gaudeo t gaudebo. Ad hoc dicit Horat: q ista pcedur de eo q erat in via: sed nō in doctrina. Sed contra: qz etiā ista demonia nō errabat in doctrina: sed dicebat veritatē. Ad hoc dicit ip̄e q ideo istis phibuer⁹ Primo ne verita t fallitatem imiseret, ⁊ Secō nō s̄b̄is cox dare auctoritatē si ea loq pmitteter. Et Tertio vt instrueret non appetere ab alio laudari. Un̄ nō post ista miracula facta reces sit de loco in q ea fecerat. Nec ex illi q vī def velle dicere q nō est sile de hoie: cui⁹ nō est p̄p̄i velle sp̄ inducere ad fallitatem etiā cū vey dicit ⁊ d̄ diabolo qui sic semper intendit. ideo p̄p̄est vn̄ ne loq̄tur: etiā in doctrina nō erret: ⁊ non reliqu⁹. Et sic pat̄ p̄pter qnḡ rōnes demonia ista cō p̄seit ch̄is. Est aut̄ in hac pte in sensu moralis documentū: q varia sunt peccato rū genera diversam exigentia medicinā: si cut sunt diuersi corpales languores. Est enī quedā febris quotidiana significans gulam: que q̄tide boiem inuidat. Quies po d̄ effimera ab effimero p̄scere: q eodē die nascit et moritur: ⁊ significat subirū tre motum: qui debet finiri ante solis osc̄asum. Quedā etiā est erraticā: q accidit horis incertis. et significat inuidia: in que recedit quando aliquis vitupatur: sed q̄tiens audit laudatores: rotiens innouantur accessiones. Quedā etiā dicit tertia: nā: qua laborat tritū t p̄fessi: sed satisfacte nō volentes. Quedā etiā dicit conti nua: qua laborant auari t maxime v̄lurā: q spoliant pauperē: t inue nocte t die: etiā in dieb festis: qz semp currit interesse. Quedā est etiā quattorna significans sup̄biam: q quattuo species habet: vel significat peccatum ex pluerudine: vt pma dies sit suggestio. sc̄da p̄sensus: tertia opus: q̄ta pluerudo. Ista difficulter curat. Quedā etiā est ethica que fundat t radicat in mēbris t naturale humilitate. sumit et significat tristitia illa de q dicit. Lohrinh. vii. Seculi tristitia morte opatur. Aliud etiā est morale documentū: vt nūq̄ credamus diabolo etiā vera loq̄tur: q̄ sp̄ ad decipiendū loqu⁹. Et ad h̄signifū cāndū ch̄is eū racere iubebat.

Quantū ad tertii tangis sp̄nalis p̄tē plario: cu dī. Facta aut̄ die egressus extra frequentiā p̄pli (bat in desertū locu) ad oīrandū: sicut dī bēus Darc⁹: ⁊ etiā vt dī Chrys. qz op̄orebat post miracula facta cu aliqui absenrā: q̄i majora putant: vt ait: miracula post absenrā operantis. Et t̄re requirebat eū. Ecce i q̄nta erat veneratione: quia multitudo exhibat ad eū in deo fertum: etiam nec p̄sp̄do ubi esset: sed regi rendo. Et venerūt vīez ad ipm̄. Lōtrā: q̄ dicit Darc⁹. q̄ apli sunt qui venerūt vīez ad illū: ⁊ dixerit: quia omnes querūt te. Ad hoc dicit Grec⁹: q̄ post ap̄los etiā populi p̄uenierunt ad illū: ap̄loz seq̄ndo vēstigia (et detinebāt eū) q̄ntum in se era: (ne discederet ab eis) ⁊ hoc quia attrahebant dulcedine aspectu ⁊ verbo eius ⁊ miraculoz gloria. Isti aut̄ vt ait Chrys. neq; scribe neḡ pharisei erant. quia illi in misericordiis eius scandalizabant. (Quibus ille ait: quia ⁊ alij ciuitatib; op̄oz me euā gelizare) id est pdicare (regnum dei). i. euā gelatum: que annūciacionē regni dei (quia ideo missus sun) Beatus Darcus dicit quia ad hoc veni: sed vtr̄q; vey est. Non enim repugnat aliquē mitti ab alio ⁊ ipm̄ ventre colentiendo missioni. Imo dico q̄

Tractatus

.II.

filius dei seipm misit: ut dictū est feria qn
ta post primā dñicam qdragēsime (et erat
pelicans) assidue et feruenter (in synagogis
galilee) In hac pte haber p̄dicaror moras
le documentū: ut post sermones suos ad
dei certū p̄replationis lecedat: ut hauriat a
deo qd spargat p̄lo. Ps. Dns dabit ver
bum euangelizantib. Multū aut nuncq
bona loquuntur nisi in amboine: tota die va
cantes nū s̄t aut leuitatib: et sequenter
nō hauriunt p̄eplando q̄ docēt: sed legēt
do: et p̄sequuntur docēt insipide: q̄ illa ver
ba nō veniunt a corde sed a codice.

Feria sexta post dñicam ter
tiam Quadragesime.

Textus evange. Ioan. ca. iiiij.

v Enit Jesus in ciuitate
te samarie q̄ dicit Si
char: iuxta prediū qd
dedit Jacob Joseph fi
llo suo. Erat aut ibi fons Jacob
Jesus ḡ fatigatus ex itinere se
debat sic sup fontē. Hora autēz
erat quasi sexta: venit mulier d
samarita haurire aquaz. Dicit ei
Jesus Da mihi bibere. Discipli
ni eius abierāt in ciuitatē ut ci
bos emerēt. Dicit ergo ei mulie
rilla samaritana. Quomodo tu
iudens cōfisis: bibere a me poscs
que sum mulier samaritana: nō
ēm contundit īndi samaritanis.
Respondit Jesus et dixit ei Si
scires donū dei et quis est q̄ di
cit tibi: da mihi bibere: tu forsi
tan petisses ab eo: et dedisset ri
bi aquā viuam. Dicit ei mulier:
Dñe neq̄ ī quo haurias habes
et puteus altus est: Vnde ergo ha
bes aquā viuā: Nunq̄ tu ma
ior es patre nostro Jacob qui de
dit nobis puteū hunc: et ipse ex
eo bisbit et filij eius et pecora ei⁹:
Respondebit iesus: et dixit ei. Dis

qb̄ biberit et aqua hanc sitiet itez
Qui aut biberit ex aqua quam
ego dabo ei. nō sitiet in eternū.
sed aqua quā ego dabo ei fiet i
eo fons aque salient in vitā etern
ā. Dicit ad eū mulier. Dñe: da
mihi hanc aquā: vt nō sitia: ne
q̄ veniā huc haurire. Dicit ei te
sus. Vade voca vir tuū: et veni
huc. Redit mulier et dixit: Non
habeo virū. Dicit ei iesus: Bñ di
xisti: qz nō habeo virū. Quinq
em viros habuisti: et huc quē ha
bes nō est tuus vir. Hoc vere di
xisti. Dicit ei mulier Dñe video
quia p̄pheta es tu. Patres nři
mōte hoc adorauerūt: et vos di
citis qz hierosolymis est locus
vbi adorare oport̄. Dicit ei Je
sus. Mulier credem mihi quia ve
nit hora quando neḡs in monte
hoc neq̄ in hierosolymis ador
abatis patrē. Vos adoratis qd
nescitis nos adoram⁹ qd scim⁹
quia sal⁹ ex iudeis est. Sed ve
nit hora et nūc est: qn̄ veri adora
tores adorabūt patrē i spiritu
et veritate. Mā et pater tales q̄
rit qui adorēt eū. Spus est de⁹:
et eos qui adorāt eū in spū et ve
ritate oportet adorare. Dicit ei
mulier. Scio qz messias venit
qui dicit christ⁹. Lū ḡ veneris: il
le nobis annūciabit omnia. Dñ
cit ei iesus. Ego sus qui loquor
teū. Et cōtinuo venerūt disci
puli eius: et mirabant qz cū mul
liere loquebāt. Nemo tamē di
xit: quid q̄ris: aut qd loqueris
cū ea. Reliquē ergo hydrā suam
mulier et abiit in ciuitatē et di
xit illis homib. Venite et video
te hominē qui dixit mihi oia qz
cungs feci. Nunq̄ ipse est chris